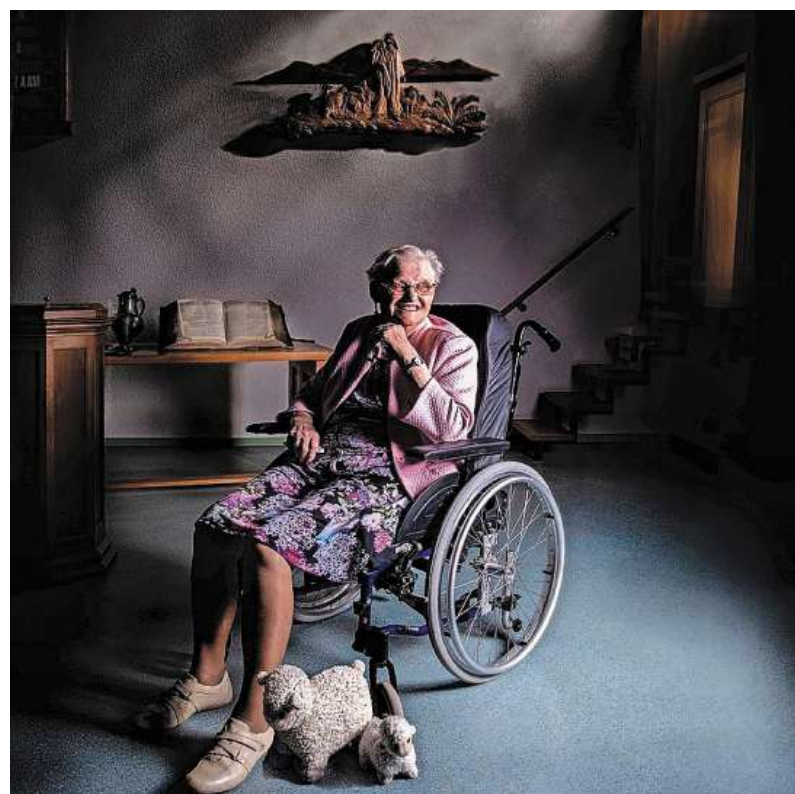

Simon

Hovenier Simon hield veel van planten. Onder zijn handen kwamen de meest verlepte stekjes weer tot leven. Voor de gemeente Haarlem was hij verantwoordelijk voor het groen. De planten op het stadhuis deden het zo fantastisch, dat Simon de bijnaam 'plantendokter' kreeg. De planten kwamen uit de stadskweektuinen. De tropische kassen waren in het weekend geopend voor publiek, en Simon verzorgde dan de rondleidingen.

Rob

Rob had samen met zijn vrouw Corrie veertig jaar een groentewinkel in de Leidsebuurt. Hij was dol op sport. Vooral in voetbal blonk hij uit. Via mocht hij komen spelen bij het eerste elftal van Onze Gezellen, als rechts-half. De club werd zijn grote liefde. Die blijkt erfelijk: zoons en kleinzoons zijn allemaal ook sportgeek, en één kleinzoon speelt zelfs bij OG.

Hillie

Hillie houdt van de Christelijk Gereformeerde Kerk in Nieuw-Vennep. Hier is ze gedoopt en getrouwd, hier zijn haar zes kinderen gedoopt en bijna allemaal ook weer getrouwd. Vanuit deze kerk werd haar man begraven, en straks, als haar tijd gekomen is, zal Hillie hier ook liggen. Hillie voelt zich een schaapje in de grote kudde van de Heere.

Frans

Frans heeft zijn hele leven veel aan sport gedaan: voetballen, hardlopen, fietsen, schaatsen. Na zijn pensioen – hij was elektrisch lasser – werkte hij als vrijwilliger bij de Haarlemse ijsbaan. Toen de ijsbaan een tijdje dicht ging voor een verbouwing, vond Frans een briefje van The Tulip Twirlers onder zijn ruitenwissers: de dansgroep zocht nieuwe leden. Hij raakte verslingerd aan square dancing.

Cilia

Cilia groeide op in Amsterdam, waar haar ouders een accordeon- en muziekwinkel hadden. Reizen werd haar grote passie. Cilia hield ervan andere culturen te ontdekken, vreemde talen te leren en nieuwe mensen te ontmoeten. Omdat ze maar liefst zeven talen sprak, kon ze aan het werk op de rondvaartboot. Bijna veertig jaar gidste ze toeristen over de Amsterdamse grachten en de Zaanse Schans.

Simon

Simon noemt zichzelf een dondersteen, want hij houdt van grapjes. Simon werkte veertig jaar als ober in een deftig pak in deftige restaurants. Maar zijn allergrootste passie is ongetwijfeld Elvis. De muziek, de mens, de kleding, het imago, de sfeer, de films. Hij staat op de foto met een Cadillac Fleetwood uit 1960, een kunstwerk uit de tijd van The King. Elvis had er zelf ook een paar.

Madeleine

Madeleine werd geboren in Zwitserland. De liefde bracht haar naar Nederland. Ze was horlogemaker. Maar ze kon ook lassen, timmeren, loodgieter... met haar handen kon ze letterlijk alles maken. Aan de Westeinderplas had ze een landje met een tuin, een huisje en een schuur vol materialen en gereedschap. Elk weekend ging Madeleine naar het landje om te zwemmen, te rommelen, te klussen.

Ben

Ben Buis is creatief, innovatief en uiterst leergierig. Zo heeft hij zichzelf geleerd films te maken, want cinema is een grote hobby van hem. Ben werkte in de grafische sector. Hij is dol op de GK 21, een zeldzame graveermachine. De Grafische Werkplaats Amsterdam heeft machines uit dezelfde tijd. Daar, waar het nog precies zo ruikt als vroeger, is het portret gemaakt.

FOTO'S PETER VAN BEEK

FOTOPROJECT Expositie 'Passie in beeld' in Haarlems verpleeghuis De Molenburg

Unieke mensen met een passie en eigen verhaal

Willem was een statige heer van 91 jaar die gekluisterd was aan zijn rolstoel. Hij woonde in verpleeghuis De Molenburg in Haarlem en was klaar met zijn leven, vertrouwde hij geestelijk verzorger Jody van der Velde-Van Garderen toe.

Hein Flach
h.flach@mediathuis.nl

Haarlem ■ Toen zag zij een beeldje van de Nijmeegse Vierdaagse in de vensterbank staan en vroeg hem ernaar. Hij leefde op en er kwam een sprankeling in zijn ogen. Willem vertelde dat hij de Vierdaagse zestig keer had gelopen en dat hij tien jaar van zijn leven zou willen inruilen om dat nog e e n keer te kunnen meemaken.

Van der Velde was zo geraakt door dit verhaal, dat bij haar een idee werd geboren: een project om verhalen van passie bij bewoners naar boven te halen en deze zichtbaar te maken met mooie, waardige foto's. „Ik hoopte daarmee iets bij hen teweeg te brengen. Daarnaast wilde ik iets doen aan de beeldvorming over verpleeghuisbewoners in de samenleving. Zij krijgen vaak het etiket 'oud en kwetsbaar' opgeplakt en staan buiten de maatschappij. Dat beeld wilde ik ontcrachten met waardige foto's van de unieke, gehele mens.”

Zo ontstond een bijzonder fotoproject: 'Passie in beeld - verhalen van levenskracht'. Een van de doelen is te laten zien dat verpleeghuisbewoners meer zijn dan alleen maar kwetsbaar en dat ze beschermd moeten worden tegen het coronavirus. „Wij willen heel graag dat het breder wordt gezien.”

Van der Velde werkt nu ruim anderhalf jaar in De Molenburg (onderdeel van Kennemerhart,

circa 120 bewoners) als geestelijk verzorger. „Als je in zo'n huis woont, zie je veel mensen rondlopen met een rollator of ze zitten in een rolstoel. Natuurlijk zijn het kwetsbare, oude mensen, maar ze hebben allemaal hun eigen, unieke verhaal waar een hele wereld van ervaringen, passie en inspiratie achter zit. Dat zijn de bronnen waar ze in het leven hun energie vandaan haalden. Dat aspect raakt in de wereld van het verpleeghuis soms een beetje op de achtergrond. Zeker in coronatijd. Ik dacht: hoe kan ik als geestelijk verzorger die bronnen van energie, de dingen die je kracht geven, weer naar boven halen?”

Positieve energie

Er werd budget gevonden, én een goede professionele fotograaf, Peter van Beek gestrikt. En het bleef niet alleen bij het maken van de foto - het bleek veel meer teweeg te brengen, vertelt de geestelijk verzorger. „Er werden bronnen aangeboord en opengemaakt. De familie werd erbij betrokken, de zorg, er kwam heel veel positieve energie vrij bij alle mensen die hebben meegedaan!”

De foto's hangen niet alleen in het gebouw, er loopt ook een geportretteerde in de verzorgingshuis met een mapje vol afdrucken rond. „Heel belangrijk, juist in coronatijd, want de angst voor besmetting hangt toch als een zware donkere deken over het huis. Dit geeft een sprankje energie en hoop aan allemaal. Dat had ik niet

Jody van der Velde - van Garderen
FOTO MALOU STOOP

verwacht. Het is prachtig.”

De uitvoering van het plan was ook niet eenvoudig. In het verpleeghuis wonen mensen met vormen van dementie en psychiatrische problematiek. De foto's zijn buiten gemaakt, dus op locatie. „Weg uit de wereld van het verpleeghuis, naar een plek die voor de geportretteerden belangrijk is. Je moet er natuurlijk wel voor zorgen dat je de geest niet verder in de war brengt”, benadrukt Van der Velde. „Daarom is, naast de familie, psycholoog Sue-Ann Lourens van De Molenburg bij het project betrokken. Zij kan uitstekend inschatten of deelname goed is voor het welbevinden van de geportretteerde.”

Plantenkas

Neem Simon, die in de kas van de kweektuin aan de Kleverlaan op de foto is gegaan. „Dat hebben we gedaan in overleg met zijn zoon. Die durfde het risico wel aan. Hij zei: dit gaat mijn vader zo veel opleveren”, vertelt Van der Velde. „Nou, kijk eens naar de foto van hem in de plantenkas: die stralende ogen.”

Een aantal deelnemers is inmiddels overleden. Voor hen is dit een van de laatste, bijzondere positieve ervaringen geweest, zegt Van der Velde. Ook de 'aanstichter' van dit alles, Willem, heeft het tijdelijke voor het eeuwige verwisseld, evenals Tillie die in de Vennepe kerk werd gefotografeerd.

Wat heeft dit project met Jody van der Velde zelf gedaan, als gees-

telijk verzorger? „Een hoop. Ik ben mijn vak anders gaan bekijken. Ik ben natuurlijk altijd met mensen in gesprek, een op een, in groepen, of met zorgmedewerkers. Vooral het creatieve, het intens met iemand optrekken voor een foto, inspiratiebronnen open te breken - dat heeft veel teweeg gebracht. Mijn rol is te kijken naar wat er gebeurt op het niveau van zingeving. Wat geeft mensen zin in het leven? Hoe kan dit op hoge leeftijd nog steeds een rol spelen? Daar heb ik veel van geleerd. Dat heeft me aan alle kanten verrast. Alleen kun je niets. Je moet samenwerken. Elkaars expertise gebruiken. Dat is belangrijk.”

Er kwam heel veel positieve energie vrij bij alle mensen die hebben meegedaan